

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Modzelewska

Protokolant: Małgorzata Dębowska

w obecności Prokuratora Marty Saracyn

po rozpoznaniu w dniach 06.02.2015r, 06.03.2015r, 30.03.2015 i 14.04.2015r

sprawy:

1. D. M. (1)

urodzonego (...) w P.

syna A. i A. zd. C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 02.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. M. (1) do niekorzystnego rozporządzeniem w ten sposób, że uprzednio zlecił siostrzeńcowi Ł. Z. (1) założenie konta w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło numer (...), a podczas rozmowy telefonicznej w dniu 02.07.2013r podając się za kuzyna A. M. (1) wprowadził w błąd w/w co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 14.000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1), przy czym A. M. (1) wpłaciła pieniądze na w/w konto w Ł., a wskazane pieniądze zostały przelane z w/w konta w tym samym dniu na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały spowodował starty w wysokości 14.000zł na szkodę A. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk

II. w dniu 02.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio zlecił Ł. Z. (1) założenie w Banku (...) SA w Oddziale w P. konta, które nosiło o nr (...), a następnie podczas rozmowy telefonicznej w dniu 02.07.2013r podał się za kuzyna J. N. (1) i wprowadził w błąd J. N. (1) co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 4000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1), przy czym pieniądze w/w wpłaciła w punkcie w Ł., a wskazane pieniądze zostały przelane z w/w konta w tym samym dniu na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały straty w wysokości 4000zł na szkodę J. N. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, **tj. o czyn z art 286§1kk w zw. z art. 64§1kk**

III. w 05.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio zlecił Ł. Z. (1) założenie w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto, które nosiło nr (...), a następnie w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 05.07.2013r z W. C. (1) wprowadził w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzony rozmawiał i której przekazać miał pieniądze, podając się za kuzyna W. C. (1), a następnie nakłonił do

wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 15.000zł na dane Ł. Z. (1), które W. C. (1) wpłacił na podane mu konto w punkcie w Ł., a które to pieniądze następnie zostały przelane w dniu 08.07.2013r na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały straty w wysokości 15.000zł na szkodę W. C. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art. 286§1kk w zw. z art 64§1kk

IV. w dniu 17.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić Z. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.000 zł w ten sposób, że uprzednio zlecił Ł. Z. (1) założenie w Banku (...) SA w Oddziale w P. konta, które nosiło numer (...), a następnie w dniu 17.07.2013r usiłował wprowadzić w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzona rozmawiała i której przekazać miała pieniądze, podając się za jej kuzyna i nakłaniając do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 22.000zł na dane Ł. Z. (1), jednak zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na to, że Z. N. (1) ostrzeżona przez inne osoby pieniędzy nie przelała, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art 13§1kk w zw. z art 286§1kk w z. w z art 64§1kk

V. w dniu 18.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio zlecił siostrzeńcowi Ł. Z. (1) założenie konta w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...), a następnie w dniu 18.07.2013r wprowadził w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzona rozmawiała i której przekazać miała pieniądze, podszywając się pod kuzyna R. P., a następnie nakłonił do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 17.000zł na dane Ł. Z. (1), w wyniku czego powstały straty w wysokości 17.000zł na szkodę R. P., która pieniądze wpłaciła w Ł. na wskazane powyżej konto, a które to pieniądze następnie zostały przelane w dniu 22.07.2013 r na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art 286§1kk w zw. z art 64§1kk

VI. W dniu 31.07.2013r w godz. 12:00 w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził C. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio zlecił siostrzeńcowi M. Z. (1) założenie konta w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 31.07.2013r za pośrednictwem telefonu w rozmowie telefonicznej podał się za kuzyna C. G. (1) o imieniu (...) i wprowadził w błąd w/w co do tożsamości osoby z którą rozmawiała oraz której przekazać miała pieniądze, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 33.000zł na konto (...) Bank (...) na dane M. Z. (1), w wyniku czego spowodował straty w wysokości 33.000zł na szkodę C. G. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art 286§1kk w zw. z art 64§1kk

VII. W dniu 31.07.2013r w godz. 12:30 w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić H. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000zł w ten sposób, że uprzednio zlecił siostrzeńcowi M. Z. (1) założenie konta w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 31.07.2013r za pośrednictwem telefonu w rozmowie telefonicznej z H. C. (1) podając się za kuzyna o imieniu K. usiłował wprowadzić w błąd odnośnie tożsamości osoby z którą w/w rozmawiała i której przekazać miała pieniądze i nakłaniając do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 25.000zł na dane M. Z. (1), jednak zamiaru nie osiągnął z uwagi na to, że H. C. (1)

po skontaktowaniu się z policją pieniędzy nie przelała, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art 13§lkk w zw. z art. 286§lkk w zw. z art 64§lkk

VIII. W dniu 16 sierpnia 2013 roku w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić M. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.000zł w ten sposób, że uprzednio zlecił siostrzeńcowi M. Z. (1) założenie konta w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 16.08.2013r podczas rozmowy telefonicznej podając się za kuzyna M. M. (1) usiłował wprowadzić w błąd co do tożsamości osoby z którą w/w rozmawiała i której przekazać miała pieniądze i nakłaniając do wpłacania na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 19.000zł na dane M. Z. (1), jednak zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na to, że M. M. (1) ostrzeżona przez inne osoby pieniędzy nie przelała, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art 13§lkk w zw. z art 286§lkk w zw. z art 64§lkk

2. M. Z. (1)

urodzonego (...) w P.

syna L. i V. zd. D. M. (1)

oskarżonego o to, że:

IX. W dniu 31.07.2013r w godz. 12:00 w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził C. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio założył na polecenie wuja D. M. (1) konto w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 31.07.2013r za pośrednictwem telefonu w rozmowie telefonicznej D. M. (1) podał się za kuzyna C. G. (1) o imieniu (...) i wprowadził w błąd w/w co do tożsamości osoby z którą rozmawiała oraz której przekazać miała pieniądze, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 33.000zł na konto (...) Bank (...) na dane M. Z. (1), w wyniku czego spowodował starty w wysokości 33.000zł na szkodę C. G. (1),

tj. o czyn z art 286§lkk

X. W dniu 31.07.2013r w godz. 12:30 w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić H. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000zł w ten sposób, że uprzednio na zlecenie wuja D. M. (1) założył konto w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 31.07.2013r za pośrednictwem telefonu w rozmowie telefonicznej z H. C. (1) D. M. (1) podając się za kuzyna o imieniu K. usiłował wprowadzić w błąd odnośnie tożsamości osoby z którą w/w rozmawiała i której przekazać miała pieniądze i nakłaniając do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 25.000zł na dane M. Z. (1), jednak zamiaru nie osiągnął z uwagi na to, że H. C. (1) po skontaktowaniu się z policją pieniędzy nie przelała,

tj. o czyn z art. 13§lkk w zw. z art. 286§lkk

XI. W dniu 16 sierpnia 2013 roku w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić M. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.000zł w ten sposób, że uprzednio na zlecenie wuja D. M. (1) założył konto w Banku (...) SA w Oddziale w P., które nosiło nr (...) na dane M. Z. (1) a następnie w dniu 16.08.2013r podczas rozmowy telefonicznej D. M. (1) podając się za kuzyna M. M. (1) usiłował wprowadzić w błąd co do tożsamości osoby z którą w/w rozmawiała i której przekazać miała pieniądze i nakłaniając do wpłacania na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 19.000zł na dane M. Z. (1), jednak zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na to, że M. M. (1) ostrzeżona przez inne osoby pieniędzy nie przelała,

tj. o czyn z art 13§lkk w zw. z art 286§lkk

3. Ł. Z. (1)

urodzonego (...) w P.

syna L. i V. zd. D. M. (1)

oskarżonego o to, że:

XII. w dniu 02.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. M. (1) do niekorzystnego rozporządzeniem w ten sposób, że uprzednio założył w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto o nr (...), a podczas rozmowy telefonicznej w dniu 02.07.2013r podając się za kuzyna A. M. (1) wprowadził w błąd w/w co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 14.000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1), przy czym A. M. (1) wpłaciła pieniądze na w/w konto w Ł., a wskazane pieniądze zostały przelane z w/w konta w tym samym dniu na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały sprowadził starty w wysokości 14.000zł na szkodę A. M. (1),

tj. o czyn z art 286§lkk

XIII. w dniu 02.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P., przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio założył w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto o nr (...), a następnie podczas rozmowy telefonicznej w dniu 02.07.2014r podał się za kuzyna J. N. (1) i wprowadził w błąd J. N. (1) co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił do wpłacenia kwoty 4000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1), przy czym pieniądze w/w wpłaciła w punkcie w Ł., a wskazane pieniądze zostały przelane z w/w konta w tym samym dniu na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały straty w wysokości 4000zł na szkodę J. N. (1),

tj. o czyn z art. 286§lkk

XIV. w 05.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że uprzednio założył w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto o nr (...), a następnie w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 05.07.2013r z W. C. (1) wprowadził w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzony rozmawiał i której przekazać miał pieniądze, podając się za kuzyna W. C. (1), a następnie nakłonił do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 15.000zł na dane Ł. Z. (1), które W. C. (1) wpłaciła na podane mu konto w punkcie w Ł., a które to pieniądze następnie zostały przelane w dniu 08.07.2013 r na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1) w wyniku czego powstały straty w wysokości 15.000zł na szkodę W. C. (1),

tj. o czyn z art. 286§lkk

XV. w dniu 17.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić Z. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.000 zł w ten sposób, że uprzednio założył w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto o nr (...), a następnie w dniu 17.07.2013r usiłował wprowadzić w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzona rozmawiała i której przekazać miała pieniądze, podając się za jej kuzyna i nakłaniając do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 22.000zł na dane Ł. Z. (1), jednak zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na to, że Z. N. (1) ostrzeżona przez inne osoby pieniędzy nie przelała,

tj. o czyn z art 13§lkk w zw. z art 286§lkk

XVI. w dniu 18.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w P. przy czym skutek nastąpił w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że

uprzednio założył w Banku (...) SA w Oddziale w P. konto o nr (...), a następnie w dniu 18.07.2013r wprowadził w błąd w/w odnośnie tożsamości osoby z którą pokrzywdzona rozmawiała i której przekazać miała pieniądze, podszywając się pod kuzyna R. P., a następnie nakłonił do wpłacenia na podany rachunek bankowy (...) Bank (...) kwoty 17.000zł na dane Ł. Z. (1), w wyniku czego powstały straty w wysokości 17.000zł na szkodę R. P., która pieniądze wpłaciła w Ł. na wskazane powyżej konto, a które to pieniądze następnie zostały przelane w dniu 22.07.2013 r na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1),

tj. o czyn z art 286§1kk

I. Oskarżonego **D. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. I – VIII czynów i za to :

- za czyny z pkt. I, II, III, V, VI skazuje z mocy art.286§1kk w zw. z art.64§1kk,

- za czyny z pkt. IV, VII i VIII skazuje z mocy art.14§1kk w zw. z art.286§1kk w zw. z art.64§1kk,

a przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art.91§1kk, na zasadzie art.286§1kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art.91§1kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego **M. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. IX - XI czynów i za to :

- za czyn z pkt. IX skazuje z mocy art.286§1kk,

- za czyny z pkt. X, XI skazuje z mocy art.14§1kk w zw. z art.286§1kk,

a przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art.91§1kk, na zasadzie art.286§1kk w zw. z art.91§1kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

III. Oskarżonego **Ł. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. XII – XVI czynów i za to :

- za czyny z pkt. XII, XIII, XIV, XVI skazuje z mocy art.286§1kk ,

- za czyn z pkt. XV skazuje z mocy art.14§1kk w zw. z art.286§1kk,

a przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art.91§1kk, na zasadzie art.286§1kk w zw. z art.91§1kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

IV. Na zasadzie art.69§1i2kk, art.70§2kk i art.73§2kk warunkowo zawiesza oskarżonym Ł. Z. (1) i M. Z. (1) wykonanie orzeczonych im kar pozbawienia wolności na okresy próby po 5 (pięć) lat i oddaje ich w tych okresach pod dozór kuratora.

V. Na zasadzie art.46§1kk orzeka solidarnie wobec oskarżonych D. M. (1) i Ł. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych następujących kwot:

- R. P. kwoty 17.000 (siedemnaście tysięcy) złotych,

- J. N. (1) kwoty 4.000 (cztery tysiące) złotych

- A. M. (1) kwoty 14.000 (czternaście tysięcy) złotych,

- W. C. (1) kwoty 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych.

VI. Na zasadzie art.46§1kk orzeka solidarnie wobec oskarżonych D. M. (1) i M. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej C. G. (1) kwoty 33.000 (trzydzieści trzy tysiące) złotych.

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. F. kwotę 672zł powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tj. 154,56zł tytułem nie uiszczonych kosztów obrony z urzędu.

VIII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. N. kwotę 972zł powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tj. 223,56zł tytułem nie uiszczonych kosztów obrony z urzędu.

IX. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. P. D. kwotę 672zł powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tj. 154,56zł tytułem nie uiszczonych kosztów obrony z urzędu.

X. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Z. K. kwotę 672zł powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tj. 154,56zł tytułem nie uiszczonych kosztów zastępstwa procesowego z urzędu.

XI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. A. A. (1) kwotę 672zł powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tj. 154,56zł tytułem nie uiszczonych kosztów zastępstwa procesowego z urzędu.

XII. Zwalnia oskarżonych od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, którymi to kosztami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. (1), Ł. Z. (1) i M. Z. (1) są ze sobą skoligaceni tj. D. R. D. M. (1) jest bratem rodzonym matki braci Z.. D. M. (1), osoba wielokrotnie karana za różne przestępstwa, w tym też i oszustwa, namówił obu siostrzeńców do udziału w przestępstwach wyłudzenia pieniędzy. Mechanizm owych wyłudzeń miał polegać na tym, że po ustaleniu i wcześniejszym wybraniu w bliżej nie ustalony sposób osób starszych, miało dojść do kontaktu telefonicznego z każdą z nich. W trakcie owej rozmowy, prowadzonej w taki sposób, aby zasugerować, że dzwoniącym jest osoba spokrewniona lub skoligacona, podszywający się miał prosić o pożyczanie rzekomo niezbędnych dla niego pieniędzy, które obiecywano zwrócić niezwłocznie. Dzwoniący nakłaniać miał do przelania tych pieniędzy na wskazane konto, z którego następnie pieniądze miały być przelane na konto D. M. (1).

W wyniku powyższych ustaleń, za namową D. M. (1), który na ten cel złożył na swoje nazwisko konto w Banku (...) S.A. nr (...), jako pierwszy założył własne konto w Banku (...), jako następny w kolejności M. Z. (1) (konto - (...) Bank (...)). Po złożeniu kont doszło do realizacji planu, który polegał na kontaktowaniu się z pokrzywdzonymi i doprowadzaniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy poczynawszy od 02.07.2013r.

Działając w powyższy uzgodniony sposób, w dniu 02.07.2013r jeden ze współdziałających (D. R. D. M. (1)) dzwoniąc do A. M. (1) i podając się za jej kuzyna, wprowadził ją w błąd co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił ją do wpłacenia kwoty 14.000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1). Działając pod namową dzwoniącego i będąc przekonana, że pieniądze przelewa na rzecz zobowiązań kuzyna, A. M. (1) przekazała pieniądze na wskazane konto. Tego samego dnia pieniądze zostały przelane z konta Ł. Z. na konto Banku (...) S.A. nr (...), należące do D. M. (1).

W tym samym dniu - tj. 02.07.2013r, D. R. D. M. (1) zadzwonił do J. N. (1) podając się za jej kuzyna. Po wprowadzeniu jej w błąd co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, nakłonił ją do wpłacenia kwoty 4.000zł na konto (...) Bank o nr (...) należące do Ł. Z. (1). Środki z konta J. N., niezwłocznie po wpłynięciu na konto Ł. Z. również zostały w tym samym dniu przelane na konto D. M. (1).

W dniu 05.07.2013r D. R. D. M. (1) dzwoniąc do W. C. (1), podając się za jego kuzyna, wprowadził go w błąd co do tożsamości osoby z którą rozmawiał, a następnie nakłonił go do wpłacenia kwoty 15.000zł na konto (...) Bank o nr (...) na dane Ł. Z. (1). Powyższą kwotę W. C. wpłacił na podane mu konto w punkcie bankowym w Ł. i tożsamo pieniądze po wpłynięciu na konto Ł. Z. również zostały w tym samym dniu przelane na konto D. M. (1).

W dniu 17.07.2013r oskarżony D. M. (1) zadzwonił do Z. N. (1) poddając się za jej kuzyna. Próbował namówić ją do udzielenia mu pożyczki w kwocie 22.000 zł poprzez jej przelanie na podany numer rachunku bankowego w banku (...) założone przez Ł. Z. (1). Z. N. (1) początkowo przystała na powyższe, udała się do banku celem dokonania przelewu, nie mniej jednak powyższego nie dokonała z uwagi na ostrzeżenia ze strony pracowników banku i spotkanych tam znajomych.

Ponadto Ł. Z. (1) i D. M. (1) w dniu 18.07.2013r działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili R. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że dzwoniący (D. R. D. M. (1)) wprowadził ją w błąd odnośnie tożsamości osoby z którą rozmawiała przez telefon, a następnie nakłonił ją do przekazania mu pieniędzy, podszywając się pod jej kuzyna. W efekcie powyższego R. P. wpłaciła na podany jej numer rachunku bankowego (...) Bank (...) na dane Ł. Z. (1)) kwotę 17.000zł. Pieniądze tak jak i w poprzednich przypadkach zostały przebrane w dniu 22.07.2013 r na konto Banku (...) S.A. nr (...) należące do D. M. (1).

W ramach tych samych ustaleń, współoskarżeni tj. D. M. (1) i M. Z. (1) podjęli działania w celu wyłudzenia pieniędzy od innych osób.

W ramach powyższego w dniu 31.07.2013r jeden ze współdziałających (oskarżony D. M. (1)) dzwoniąc do C. G. (1) i podając się za jej kuzyna o imieniu (...), wprowadził ją w błąd co do tożsamości osoby z którą rozmawiała, a następnie nakłonił ją do wpłacenia kwoty 33.000zł na konto w Banku (...) SA w Oddziale w P. nr (...) na dane M. Z. (1). Działając pod namową dzwoniącego i będąc przekonana, że pieniądze przelewa na rzecz zobowiązań kuzyna, C. G. przekazała pieniądze na wskazane konto.

Tego samego dnia współdziałający w ramach podjętych ustaleń dokonali kolejnego wyłudzenia. D. R. D. M. (1) w dniu 31.07.2013r o godz. 12:30 zadzwonił do H. C. (1) podając się za jej kuzyna. Próbował namówić ją do udzielenia mu pożyczki w kwocie 25.000 zł poprzez jej przelanie na podany numer rachunku bankowego w banku (...) założone przez M. Z. (1). Powyższe okazało się bezskuteczne, gdyż H. C. po upewnieniu się poprzez kontakt z rodziną kuzyna, pod którego dzwoniący się podszywał, że nie był on nim, zawiadomiła o próbie wyłudzenia policję. Przybyli do jej mieszkania funkcjonariusze w osobach R. B. i Ł. J. byli świadkami ostatniej rozmowy telefonicznej H. C. ze sprawcą, jednakże powyższe nie przyczyniło się do jego niezwłocznego ujawnienia i zatrzymania.

Po raz kolejny sprawcy w dniu 16 sierpnia 2013 roku podjęli próbę wyłudzenia, ponownie D. D. M. (1) podszywając się za krewnego usiłował nakłonić M. M. (1) do przelania na wskazywane przez niego konto (konto M. Z.) pieniędzy w kwocie 19.000zł. Do spełnienia tego nie doszło, gdyż M. M. nie dysponowała gotówką, a po pożyczaniu jedynie niewielkiej części kwoty (1900zł), kiedy udała się do banku aby ją przelać, została ostrzeżona przez skoliżoną z nią pracownicę banku. Po skontaktowaniu się z rodziną owego kuzyna, ustaliła, że to nie on był dzwoniącym i odstąpiła od dokonania przelewu.

Wszczęte już po pierwszym wyłudzeniu (tj. w dniu 08.07.2013r) dochodzenie, pozwoliło na stwierdzenie, iż szereg wyłudzeń lub ich prób w stosunku do różnych osób zamieszkujących na terenie Ł., zostało dokonane prawdopodobnie przez tych samych sprawców. Postępowania w tym zakresie zostały połączone. W ramach powyższego zabezpieczono szereg dowodów tj. zapis z monitoringu banki (...) Oddział w P., gdzie założone były konta M. Z. i Ł. Z., który nie dał oczekiwanych efektów, gdyż pieniądze z nich nie były wypłacane w placówce, a przelewane na konto D. R. D. M. (1) przekazem sms. Dopiero zabezpieczona dokumentacja bankowa z kont współsprawców, za pomocą których wchodzili w posiadanie wyłudzonych pieniędzy, pozwoliła na skonkretyzowanie tych osób i ustalenie mechanizmu dokonywanych przestępstw.

W efekcie czynności śledczych doszło do zatrzymania oskarżonych i tak w dniu 08.10.2014r został zatrzymany D. M. (1), w dniu 23.10.2014r - M. Z. (1), a dopiero w dniu 18.11.2014r. - Ł. Z. (1).

Wszyscy oskarżeni byli już uprzednio karani. D. M. (1) był karany następującymi wyrokami : SR w S. II K 67/01 za czyn z art.209kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności w warunkowym zawieszeniu na okres 3 lat(zarządzona),

SR w P.V K 1913/02 za czyn z art.13§1kk w zw. z art.286§1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w warunkowym zawieszeniu na okres 4 lat (zarządzona), SR w P. IV K 907/03 za czyn z art.310kk, 286§1kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności w warunkowym zawieszeniu na okres 5 lat (zarządzona), SR w P. Wydział Grodzki XXX 211/03 za czyn z art.288§2kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (zamienioną na karę zastępczą pozbawienia wolności), SR w P. Wydział Grodzki VI K 198/06 za czyn z art.286§1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w warunkowym zawieszeniu na okres 5 lat (zarządzona), SR w P. XXIII K 135/06 za czyn z art.310§2kk, 286§1kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, wyrokiem łącznym SR w P. XXIII K 2187/06 na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, która odbywał w okresie od 24.05.2007r do 31.08.2008r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

częściowo wyjaśnienia oskarżonych: D. M. (1) (k. 299 – 301, 381 – 382, 390 – 391 - z akt o poprzedniej sygn. II K 827/14, 632 – 633), Ł. Z. (1) (k. 178 – 180, 186 – 187, 305 – 306, 151 – 152, 156 – 157, 164 – 165 - z akt o poprzedniej sygn. II K 827/14, 633 – 634), M. Z. (1) (k. 351 – 352, 381 – 382, 384 – 385 z akt sygn. II K 374/14, 634 – 634odwr.), zeznań świadków : A. M. (1) (k.1-3 II K 374/14, 4 – 6 II K 827/14, 636odwr. – 637), J. N. (1) (k.8-10 – II K. 374/14, 8 – 11 – II K 837/14, 635 – 635odwr.), H. C. (1) (k. 115 – 118 – II K 827/14, 196 – 199 – II K 374/14, 636 – 636odwr.), W. C. (1) (k. 19-20 II K 374/14, 13 – 14 II K 827/14, 637), R. P. (k.34-36, 39 II K 374/14, 17 – 22 II K 827/14, 637odwr.), C. G. (1) (k. 40 – 42 II K 827/14, 94 – 95 II K 374/14, 638), M. M. (1) (k. 99 – 100 II K 827/14, 168 – 169 II K 374/14, 638 – 638odwr.), Z. N. (1) (k.43-44 II K 374/14, 23 – 24 II K 827/14), R. B. (k. 746), Ł. J. (k. 746 – 746odwr.), a nadto : dowody dołączone do sprawy prowadzonej uprzednio pod sygn. II K 827/14 tj.: załączniki do protokołu przesłuchania (k. 7,12,16, 20-21, 42,45), dokumentację bankową (k. 25-35, 46-58), dane z (...) SA (k. 36-39), dane z O. (k. 59-63), dane dot. rachunków bankowych (k. 81-88, 91-97, 173-178, 207-215, 131, 133, 216-226), dane dot. ustalenia numeru (k. 105, 121-122), dane od operatorów telefonii komórkowych (k. 145-150), zawiadomienia o zatrzymaniu (k. 291, 337), wyroki (k. 206, 392), dane osobopoznawcze M. Z. i D. D. M. (1) (k. 230, 235-236, 244, 253, 362-371), dowody dołączone do sprawy prowadzonej od początku pod sygn. II K 374/14 tj.: polecenia przelewu (k. 4, 13, 22, 37), załącznik do protokołu przesłuchania (k. 38), dane z Banku (...) (k. 49-59, 105-115, 154, 155), dane z (...) SA (k. 90-93, 266), zapis monitoringu (k. 117-118), dane z O. (k. 119-123), protokół zatrzymania (k. 177), notatkę z analizy połączeń (k. 201), dane dot. ustaleń IP (k. 250-251), dane od operatorów komórkowych (k. 256, 259-260, 266), dane dot. konta D. D. M. (1) (k. 357-362), dane osobopoznawcze Ł. Z. (k. 297-302, 363, 130), pismo Banku (...) (k. 395-403), odpisy wyroków (k. 412-417), pisma Prezydenta Miasta P. (k. 576a-577), pismo Prokuratury Rejonowej w S. (k. 659, 666), pismo Prokuratury Rejonowej B. Północ (k. 660), pismo Prokuratury Rejonowej w I. (k. 661), pismo Prokuratury Rejonowej B. P. (k. 662), pismo KMP w Ł. (k. 667, 668), pismo Sądu Rejonowego w I. (k. 669), pismo Prokuratury Rejonowej w G. (k. 721), akt oskarżenia z Sądu Rejonowego w I. (k. 734-737).

Spośród oskarżonych w niniejszym postępowaniu Ł. Z. (1) (k. 178 – 180, 186 – 187, 305 – 306, 151 – 152, 156 – 157, 164 – 165 - z akt o poprzedniej sygn. II K 827/14, 633 – 634), przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, chociaż nie od początku i nie do końca zgodnie ustalonymi faktami, jak też złożył w uzgodnieniu z Prokuratorem wnioski w trybie art.335§1pk. M. Z. (1) (k. 351 – 352, 381 – 382, 384 – 385 z akt sygn. II K 374/14, 634 – 634odwr.) nie był konsekwentny w swoim przyznaniu się, gdyż początkowo przyznawał się do stawianych mu zarzutów, a następnie przyznał się tylko do założenia konta. D. M. (1) (k. 299 – 301, 381 – 382, 390 – 391 - z akt o poprzedniej sygn. II K 827/14, 632 – 633) konsekwentnie negował, że swoim działaniem doprowadzał do wyłudzenia lub prób wyłudzenia pieniędzy od ustalonych pokrzywdzonych.

Przesłuchany jako pierwszy w charakterze podejrzanego D. M. (1) (k. 299 – 301) przyznał się tylko do tego, że za namową dwóch mężczyzn, mieszkańców P. o pseudonimach R. i P. nakłaniał Ł. Z. (1) i M. Z. (1) do założenia kont w banku, których dane i karty bankomatowe, służące do dostępu do nich, miały być im przekazane. Twierdził, że owi mężczyźni szukali osób do zakładania kont w bankach, a że on sam nie chciał zakładać na siebie konta, namawiał do tego synów swojej siostry. Początkowo zgodzić się miał Ł. Z. (1), a jego udział ograniczać się miał do przyprowadzania go na rozmowę z tymi dwoma, w której nie uczestniczył. Twierdził, że Ł. Z. (1) dostał 100zł za założenie konta. Niekonsekwentnie przeczył, aby w ten sam sposób zakładał też konto na siebie, ale w efekcie przesłuchania stwierdził, że takie konto założył też na siebie przed tym, jak namówił do tego Ł. Z.. Zaprzeczył jednakże aby brał udział w

wyłudzeniu pieniędzy poprzez podszywanie się pod kuzynów osób starszych do których dzwoniło. Zaprzeczył aby znał kogokolwiek z terenu Ł., jak też aby miał wiedzę co się stało z pieniędzmi z jego konta.

Przesłuchany kilkakrotnie ponownie (k. 381 – 382, 390 - 391), w tym konfrontowany z M. Z. (1) w szczerki sposób potwierdził poprzednie relacje. W trakcie tej konfrontacji dodał, że jego też namówił do założenia konta, o czym wcześniej nie powiedział.

Przesłuchiwany na rozprawie (k. 632 – 633) nadal twierdził tożsamo, że jego udział w ograniczał się jedynie do namówienia siostrzeńców do założenia na ich dane kont, jak też założenia konta na własne nazwisko, a celem tego było zarobienie pieniędzy. Zaprzeczył aby miał cokolwiek wspólnego ze dzwonieniem. Dopytywany wskazywał, że dane do swojego konta wraz z całą dokumentacją i kartami przekazał dwóm mężczyznom, tak jak i siostrzeńcy. Oni dostali za to po 100zł, ale jeszcze potem mieli dodatkowo zarobić. Owymi dwoma jak twierdził miał być R. i P., osoby z tzw. półświatka, znani mu z widzenia mieszkańcy P.. Opisywał też ich wygląd, ale przeczył że zna ich dane personalne lub jakiegokolwiek inne szczegóły dotyczące powyższych osób, a pozwalające na ich bliższe ustalenie.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego M. Z. (1), po ogłoszeniu mu zarzutów początkowo przyznał się do ich popełnienia (k. 351 – 352). Nie mniej jednak w tych wyjaśnieniach zaprzeczył swojemu udziałowi w wyłudzeniach. Przyznał, że za namową jego wujka D. M. (1), który zaproponował mu założenie konta w Banku, założył takie konto za co dostał 100zł. Stwierdził, że dawał wujowi również swój dowód osobisty i numer NIP, a wówczas towarzyszył mu nieznanemu mężczyźnie. Twierdził, że miał świadomość, że D. M. siedział w więzieniu i był karany za oszustwa, ale nie domyślał się jednak po co zakładał dla niego konto na swoje nazwisko.

W trakcie konfrontacji z D. M. (3) (k. 381 – 382) M. Z. potwierdził swoje poprzednie relacje dodając, że wuj nie mówił po co ma być to konto. Przesłuchany w dalszym toku śledztwa (k. 384 – 385) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wyjaśniając tożsamo jak we wcześniejszych przesłuchaniach, mimo tego wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Przesłuchiwany przed Sądem (k. 634 – 634odwr.) przyznał się jedynie do założenia konta, którego dokumenty przekazał owym dwóm mężczyznom, o których mówił D. D. M. (1) (przesłuchiwany przez nim). Twierdził, że otrzymał za to 100zł. Tak jak D. D. M. (1) opisywał ich wygląd twierdząc, że jeden z nich występował w bliżej nie ustalonym teledysku polskiego wykonawcy muzyki rap. W jego imieniu obrońca zaproponował dobrowolne poddanie się karze łącznej tj. 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na 5 – letni okres próby, dozór kuratora i obowiązki naprawienia szkody solidarnie ze współsprawcą.

Słuchany jako ostatni w trakcie postępowania przygotowawczego Ł. Z. (1) (k. 178 – 180), nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów twierdząc, że nie dokonywał oszustw, nie dzwonił do nikogo z Ł., a konta złożył na prośbę wujka D. M. (1). Wskazywał, że złożył w ten sposób dwa lub trzy konta, wskazując co najmniej cztery różne banki, ale z nich nie korzystał, gdyż karty kredytowe, jak też całą dokumentację przekazywał mężczyznom, których danych nie znał, a którzy wraz z wujem po nie przychodzili. Twierdził, że owi mężczyźni dawali mu za to pieniądze. Tak jak i D. D. M. (1) i jego brat opisywał osoby, którym miał przekazywać karty i dokumenty, ale w żadne sposób ich bliżej nie określił. Dodał, że nie wiedział wcześniej, że tak samo jego brat zakładał konta na prośbę D. D. M. (1).

Przesłuchany ponownie w trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k. 186 – 187) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Wyjaśnił jednakże, że działał wspólnie z wujem D. M. (1), on zakładał konta w bankach, za co po przekazaniu mu dokumentacji i karty dostawał 100zł. Dopytywany twierdził, że dokumenty i karty przekazywał panom, którzy na nie czekali, ale nie zastanawiał się w jakim to było celu, gdyż D. D. M. (1) zapewniał go, że to nic złego i nie będzie z tym problemu. W trakcie kolejnego przesłuchania (K. 305 – 306) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, odmawiając składania wyjaśnień. Podczas kolejnej czynności przesłuchania (k. 164 – 165) Ł. Z. (1) przyznał się do stawianych mu zarzutów, wyraził skruchę oraz chęć przeproszenia pokrzywdzonych, a następnie w uzgodnieniu z Prokuratorem złożył wniosek o samoukaranie w trybie art.335§1kpk tj. wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze w wymiarze uzgodnionym z prokuratorem tj. kary 3 lat pozbawienia

wolności z warunkowym jej zawieszeniem na 6 – letni okres próby, dozór kuratora, karę grzywny w wymiarze 360 stawek dziennych po 10zł jedna stawka.

Na rozprawie przed Sądem (k. 633 – 634) Ł. Z. (1) nadal przyznawał się do zarzucanych mu czynów, odmawiając składania wyjaśnień. W jego imieniu obrońca zaproponował dobrowolne poddanie się karze łącznej tj. 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na 5 – letni okres próby, dozór kuratora i obowiązki naprawienia szkody solidarnie ze współsprawcą.

Wskazać w tym miejscu należy, że Sąd nie wyraził zgody na dobrowolne poddanie się karze obu oskarżonych, którzy złożyli wnioski w trybie art.387§1kpk, albowiem w jego ocenie uniemożliwiłoby to pełne wyjaśnienia sprawy z uwagi na bliskie powiązania rodzinne pomiędzy oskarżonymi.

Sąd zważył co następuje:

Z uwagi na fakt, że wniosek o uzasadnienie złożony został jedynie ze strony obrońcy oskarżonego D. M. (1), Sąd w oparciu o treść art.423§1a kpk ograniczył zakres uzasadnienia do części orzeczenia dotyczącej tego oskarżonego, odnosząc się jedynie w niezbędnym zakresie do materiału dowodowego wykraczającego poza powyższe.

Oceniając powołane wyżej wyjaśnienia wszystkich trzech oskarżonych w niniejszej sprawie stwierdzić należy, że w większości nie zasługują one na wiarę, gdyż w oczywisty sposób, nawet przy ostatecznym uznaniu swojej winy (Ł. Z. i M. Z.) i złożeniu wniosków o samoukaranie, każdy nich minimalizuje swój udział w przypisywanym im przestępczym procederze, a w szczególności dotyczy to oskarżonego D. R. D. M. (1).

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, jak wynika bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który w ocenie Sądu jest bezsporny i którego wiarygodności nie kwestionowała w toku postępowania żadna ze stron, okoliczności faktyczne, w których doszło do wyłudzenia lub usiłowania wyłudzenia pieniędzy są oczywiste. Przeprowadzone zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i powtórzone przed Sądem dowody z zeznań pokrzywdzonych w niniejszej sprawie, jak też dowody dokumentarne potwierdzające dokonane przez nich przelewy, jak też wykonywane na ich numery telefonów połączenia, w sposób oczywisty wskazują na to, że doszło do wyłudzenia od nich lub prób wyłudzenia pieniędzy, jak też mechanizmów powyższego. W ocenie Sądu kolejne przytaczanie tych okoliczności poprzez omawianie po kolei zeznań każdego z tych świadków jest zbędne, gdyż nie ma żadnych dowodów przeczących tym faktom. Okoliczności związane z mechanizmem działania w stosunku do każdego z pokrzywdzonych jednoznacznie wynikają z treści poszczególnych zarzutów. Nie mniej jednak z treści zeznań części z przesłuchanych przed Sądem pokrzywdzonych (nie przesłuchano jedynie Z. N., która zmarła przed jej rozpoznaniem) nie wynika, aby byli w stanie zidentyfikować głos osoby dzwoniącej, odnosząc się do głosów oskarżonych (zeznania J. N. k. 635odwr., H. C. k. 636, A. M. k. 636odwr. – 637, W. C. k. 637, R. P. k. 637odwr., C. G. k. 638, M. M. k. 638odwr.). Zważyć tu należy, że od dnia każdego ze zdarzeń do dnia ich przesłuchania na rozprawie minęło ponad półtora roku (lipiec – sierpień 2013r - przestępstwa, a przesłuchania 06.02.2015r.), co w powiązaniu z ich wiekiem (od 72 do 86 lat), w sposób oczywisty wyklucza tą identyfikację, zwłaszcza iż część z nich cierpieć musi na większe lub mniejsze zaburzenia słuchu, a być może też i pamięci. Nie mniej jednak wszyscy konsekwentnie podawali okoliczności zdarzeń z ich udziałem, które też znalazły swoje potwierdzenie w bezwplywowym materiale dokumentarnym. Z tych względów Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w osobach A. M. (1) (k.1-3 II K 374/14, 4 – 6 II K 827/14, 636odwr. – 637), J. N. (1) (k.8-10 – II K. 374/14, 8 – 11 – II K 837/14, 635 – 635odwr.), H. C. (1) (k. 115 – 118 – II K 827/14, 196 – 199 – II K 374/14, 636 – 636odwr.), W. C. (1) (k. 19-20 II K 374/14, 13 – 14 II K 827/14, 637), R. P. (k.34-36, 39 II K 374/14, 17 – 22 II K 827/14, 637odwr.), C. G. (1) (k. 40 – 42 II K 827/14, 94 – 95 II K 374/14, 638), M. M. (1) (k. 99 – 100 II K 827/14, 168 – 169 II K 374/14, 638 – 638odwr.), Z. N. (1) (k.43-44 II K 374/14, 23 – 24 II K 827/14), zarówno co do sposobu wyłudzenia (lub usiłowania), jak też poniesionych szkód.

Nie budzi też wątpliwości, że poza przypadkiem H. C., organy ścigania o każdym z tych przestępstw uzyskały wiadomość już po jego popełnieniu. Jedynie ta pani, po weryfikacji twierdzeń osoby dzwoniącej, jeszcze przed kolejnym połączeniem z dzwoniącym powiadomiła policję, a ostatnia rozmowa ze sprawcą odbyła się już w obecności funkcjonariuszy tj. R. B. (k. 746), Ł. J. (k. 746 – 746odwr.). Ich obecność niewiele wniosła do bezpośredniego ustalenia

osoby dzwoniącej, gdyż nie zabezpieczyli poprzez nagranie głosu tejże osoby, jak też na etapie śledztwa nie podjęto żadnych prób ewentualnego rozpoznania przez nich głosu tejże osoby (nawet nie byli słuchani na tym etapie jako świadkowie). Nie mniej jednak zeznania powołanych wyżej świadków, potwierdzone treścią notatki urzędowej (k. 668), zasługują w pełni na wiarę.

Na walor wiarygodności zasługują również pozostałe dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, a w szczególności: dowody dołączone do sprawy prowadzonej uprzednio pod sygn. II K 827/14 tj.: załączniki do protokołów przesłuchania (k. 7,12,16, 20-21, 42,45), dokumentacja bankowa (k. 25-35, 46-58), dane z (...) SA (k. 36-39), dane z O. (k. 59-63), dane dot. rachunków bankowych (k. 81-88, 91-97, 173-178, 207-215, 131, 133, 216-226), dane dot. ustalenia numeru (k. 105, 121-122), dane od operatorów telefonii komórkowych (k. 145-150), dowody dołączone do sprawy prowadzonej od początku pod sygn. II K 374/14 tj.: polecenia przelewu (k. 4, 13, 22, 37), załączniki do protokołu przesłuchania (k. 38), dane z Banku (...) (k. 49-59, 105-115, 154, 155), dane z (...) SA (k. 90-93, 266), zapis monitoringu (k. 117-118), dane z O. (k. 119-123), notatka z analizy połączeń (k. 201), dane dot. ustaleń IP (k. 250-251), dane od operatorów komórkowych (k. 256, 259-260, 266), dane dot. konta D. D. M. (1) (k. 357-362), pismo Banku (...) (k. 395-403), kserokopie potwierdzeń operacji bankowych (k. 10-12). Dowody te zostały sporządzone w formie przewidzianej przez przepisy prawa, ich treść nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony postępowania.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, w świetle powołanych wyżej, a konsekwentnych w tym zakresie wyjaśnień Ł. Z. (1) i M. Z. (1), że inicjującym przestępczy proceder będący przedmiotem niniejszego osądu był oskarżony D. M. (1). Jak wynika z danych o karalności tego oskarżonego, był on wielokrotnie karany za różnego rodzaju przestępstwa, w tym głównie przeciwko mieniu, odbywał z tego tytułu kary pozbawienia wolności, był osobą doświadczoną w ich dokonywaniu, starszą, mającą zapewne znaczne powiązania ze światem przestępczym. Z przypuszczeniem, graniczącym z pewnością przyjąć więc należy, że owa wiedza, a też być może owe „znajomości” dały mu asumpt do podjęcia przestępczej działalności, do której, jak wynika z wyjaśnień obu jego siostrzeńców, namówił też i ich. Z uwagi na fakt, że pieniądze pochodzące z wyłudzeń przelane przez pokrzywdzonych trafiały na konta braci Z. lub które miały być przelane, do czego nie doszło, a następnej dopiero kolejności na konto oskarżonego D. R. D. M. (1), skąd niezwłocznie były zabierane, Sąd podzielił ustalenia Prokuratora, że to on był filarem powyższego przestępczego procederu, on go zainicjował i to on dzwonił do wszystkich pokrzywdzonych. Dwaj pozostali oskarżeni mogli pomagać mu w powyższym, nie mniej jednak na ich udział we wszystkich objętych niniejszym postępowaniem czynach, brak jest wystarczającego materiału dowodowego. Oczywistym jest, o czym była mowa wyżej, że nie doszło do rozpoznania przez pokrzywdzonych, słuchanych na rozprawie, głosu żadnego z oskarżonych, co jest zrozumiałe po tak długim okresie od dnia zdarzenia i z racji wieku każdej z ofiar, ale naturalnym i uzasadnionym zasadami logiki jest założenie, że tylko D. R. D. M. (1), jako mający pełen ogłąd na całość planowanych działań mógł być tym dzwoniącym. Nie ma bowiem żadnych pewnych podstaw do założenia, że powyższego dokonały inne, nie objęte niniejszym postępowaniem osoby, pomimo iż na to wskazywali wszyscy oskarżeni.

Wbrew niekonsekwentnym do końca i gołosłownym twierdzeniom oskarżonego D. M. (1), nie popartymi jakimikolwiek dowodami, w żadnej mierze nie można przyjąć, że był on jedynie nieświadomym narzędziem w rękach dwóch lub większej liczby osób, którym jedynie przekazał dokumenty i kartę do konta założonego na swoje nazwisko. W ocenie Sądu takie twierdzenie jest niczym nie popartą jego linią obrony wywiedzioną z pełnej świadomości, że starsze osoby, do których dzwonił zapewne nie nagrały rozmów z nim i nie zidentyfikują jego głosu, a dokonywanie operacji na kontach poprzez wiadomości sms lub internet uniemożliwi identyfikacje osób fizycznie pobierających gotówkę.

Wskazać należy w tym miejscu, że oskarżony D. M. (1), przesłuchiwany po raz pierwszy w toku czynności śledczych (k. 299 - 301) stwierdził, że dlatego jakoby za namową owych dwóch nieznajomych (R. i P.) nakłonił siostrzeńców do złożenia kont, gdyż nie chciał zakładać ich na swoje nazwisko, bo miał już kwalifikację z art.64kk (k. 300odwr.). Następnie stwierdził, że ma założone konta w dwóch bankach, w tym w banku (...), do którego jak sam wskazał, tylko on miał dostęp (k. 301). W dalszej części przyznał, że sam zakładał dla R. i P. konto na swoje dane, oddał im kartę i dokumenty i dostał za to pieniądze w kwocie 100zł. W ocenie Sądu, zmieniając w powyższy sposób swoje wyjaśnienia

D. R. D. M. (1) w sposób oczywisty próbował, jak słusznie wskazał Prokurator, przerzucić odpowiedzialność karną za swoje działania na bliżej nie określone osoby, co czyni jego wyjaśnienia niewiarygodnymi. Przyjmując bowiem za wiarygodne jego wyjaśnienia składane na różnych etapach śledztwa, jak i przed Sądem, musiał on co najmniej kilkakrotnie wchodzić z nimi w kontakt, pierwszy raz jak mieli go namówić do udziału w tym procederze, kolejny raz jak przekazywał im dokumenty i kartę do złożonego przez siebie konta (było to przed namówieniem Ł. Z. – wyjaśnienia k.301), co najmniej dwukrotnie – kiedy pośredniczył w spotkaniach z nimi Ł. Z. (1), a następnie M. Z. (1) (wyjaśnienia D. D. M. (1), Ł. Z. i M. Z.), a tym samym musiał ich znać i mieć z nimi stały kontakt. Dlatego też twierdzenia, że takie osoby rzeczywiście istnieją, ale nie zna ich bliższych danych, nawet imion i nazwisk, a już tym bardziej danych kontaktowych, nie mogą być uznane za wiarygodne, a jedynie za przyjętą przez niego linię obrony. O ile takie osoby były rzeczywistymi „zleceniodawcami”, szczególnie w interesie oskarżonego D. M. (1) było ich wskazanie, gdyż w oczywisty sposób zmieniloby to jego rolę w ustalonym mechanizmie wyłudzeń, a co za tym idzie miałyby niebagatelne znaczenie dla wymiaru kary. Nie wskazanie powyższego w sposób jednoznaczny przemawia za stwierdzeniem, iż takie osoby nie istnieją. Dla przyjęcia takiego złożenia nie mają istotnego znaczenia wyjaśnienia dwóch pozostałych oskarżonych tj. braci Z., którzy od początku w swoich wyjaśnieniach wskazują na udział co najmniej jednej lub dwóch osób w odbiorze od nich kart i kodów do założonych na ich nazwiska kont (M. Z. mówi o P. k. 351 – 352, zaś Ł. Z. o bliżej nieznanym mu wysokim mężczyźnie noszącym się młodzieżowo – czapka i spodnie skejtowskie k. 178 – 180). Podnieść należy, że obaj współoskarżeni również nie podają ich bliższych danych, mimo, że jak twierdzili spotkali się z co najmniej jednym z nich osobiście, co w powiązaniu z bliskim pokrewieństwem z D. R. D. M. (1), jak też oczywistym własnym interesem w tym, aby swoją rolę ograniczyć jedynie do założenia konta i przekazania danych dostępu do nich, daje wystarczający asumpt do tego, aby pochodzić do nich z daleko idącą ostrożnością. Odnosząc powyższe do karalności oskarżonych i ilości postępowań z ich udziałem (patrz : pismo Prokuratury Rejonowej w S. k. 659, 666, pismo Prokuratury Rejonowej B. Północ k. 660, pismo Prokuratury Rejonowej w I. k. 661, pismo Prokuratury Rejonowej B. P. k. 662, pismo Sądu Rejonowego w I. k. 669, pismo Prokuratury Rejonowej w G. k. 721, akt oskarżenia z Sądu Rejonowego w I. k. 734-737), a wszystkie dotyczą oszustw, zachodzą wszelkie podstawy do stwierdzenia, że powyższe wyjaśnienia stanowią uzgodnioną przez nich linię obrony, a tym samym w tym zakresie nie zasługują na wiarę. Podsumowując powyższe warto podnieść, że z wiedzy dostępnej powszechnie, w tym dla osób dopuszczających się przestępstw (uzasadnienia wyroków publikowanych na dostępnych powszechnie stronach internetowych m. in. wyrok Sądu Rejonowego dla W. M. w W. Wydział Karny sygn. akt VIII K 386/13 z dnia 18 września 2014r, wyrok z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt VI K 51/13 Sądu Rejonowego w Ś.), jednoznacznie wynika, iż najczęstszą linią obrony osób wyłudających pieniądze w tzw. sposób „na wnuczka” czy też „na siostrzeńca” jest w przypadku ujęcia twierdzenie, że tylko założyli konto na swoje nazwisko a nie ma nic wspólnego z wyłudzeniem pieniędzy.

Jak wynika bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który w ocenie Sądu jest bezsporny i którego wiarygodności nie kwestionowała w toku postępowania żadna ze stron, okoliczności faktyczne, w których doszło do wyłudzenia lub usiłowania wyłudzenia pieniędzy są oczywiste. Nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż wszyscy oskarżeni, a w szczególności D. M. (1), dopuścili się zarzuconych im przestępstw. Na powyższe wskazują powołane wyżej spójne i konsekwentne zeznania świadków, przeprowadzona analiza dokumentacji pozyskanej z banku, a w szczególności wyciągów bankowych, jak też danych dotyczących połączeń telefonicznych uzyskanych od różnych operatorów.

Sąd dokonując analizy i swobodnej oceny całokształtu zebranych w sprawie dowodów uznał, że swoim postępowaniem oskarżony D. M. (1) dopuścił się popełnienia zarzuconych ośmiu przestępstw wyłudzeń zarówno w fazie dokonania, jak i usiłowania w warunkach powrotu do przestępstwa tj. czynów z art. 286§1kk w zw. z art.64§1kk (pkt. I, II, III, V, VI) i art.13§1kk w zw. z art. 286§1kk w zw. z art.64§1kk (pkt. IV, VII i VIII) czyniąc powyższe w sposób przyjęty z akcie oskarżenia.

Dla zaistnienia przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk niezbędnym jest „motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do

podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.” A. M., Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV. Innymi słowy uznać należy, że sprawca, któremu zarzuca się popełnienie czynu określonego w art.286§1kk musi działać w taki sposób, żeby elementy przedmiotowe oszustwa mieściły się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. [...] Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być bowiem popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy” (zob. wyrok SN z 22 listopada 1973 r., III KR 278/73, OSNPG 1974, nr 7, poz. 81) (Barczak - Oplustil Agnieszka [...], Komentarz, Zakamycze 2006). Współsprawstwo natomiast, jako jedna z postaci sprawstwa oznacza wykonanie czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a to z kolei oznacza zachowanie zgodne z podziałem ról, co sprawia, że nie każdy ze współsprawców musi osobiście realizować wszystkie znamiona przestępstwa, każdy jednak musi podejmować takie działanie, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia zmierza do dokonania przestępstwa. Innymi słowy, dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnym działaniem znamię czynu zabronionego, lecz wystarczy, iż osoba taka - dążąc do realizacji zaplanowanego wspólnie czynu - działa w ramach uzgodnionego podziału ról, co najmniej ułatwiała bezpośrednio sprawcy wykonanie wspólnego celu. Tak więc cechą współsprawstwa jest to, że umożliwia ono przypisanie jednemu ze współsprawcy tego, co uczynił jego wspólnik w wykonaniu łączącego ich porozumienia. (por. postanow. SN z dn. 2003.05.05, V KK 346/05, LEX nr 78912); „Współsprawstwo polega na tym, że dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu, realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie musi nastąpić przed lub w trakcie tej realizacji, jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa(...)”.

Mając zaś na uwadze ustalenia faktyczne poczynione w toku rozprawy, Sąd uznał oskarżonego D. M. (1) za winnego opisanych w zarzutach przestępstw we współdziałaniu w trzech z nich z M. Z. (1), pięciu z Ł. Z. (1) przyjmując, że to on był osobą dzwoniącą do pokrzywdzonych. Materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony miał świadomość, że bierze udział w przestępnym zachowaniu, osobiście realizował powyższe a fakt, iż wyłudzone pieniądze wpływały ostatecznie na jego konto bankowe, w pełni to potwierdza. Z powyższych względów Sąd stwierdził, że oskarżony D. M. (1) wyczerpał swoimi zachowaniami znamiona czynu z art.286§1kk czy to w fazie usiłowania, czy też dokonania. Mając na względzie, iż dopuszczając się powyższego przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, zachodziły wszelkie przesłanki do zastosowania do każdego z nich art.64§1kk.

Czyny oskarżonego D. M. (1) stanowiły przestępstwa, bowiem społeczny stopień szkodliwości jego zachowania był znaczny. Oskarżony w sposób oczywisty naruszył dobro prawne jakim było zaufanie jakimi obdarzyli go starsi wiekiem pokrzywdzeni, działając z niskich pobudek tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził od niech niekiedy ich całe oszczędności, a sposób i okoliczności popełnienia powyższych czynów zasługują na szczególne potępienie, stąd też przemawiały za przyjęciem znacznego stopnia ich szkodliwości, zaś ich natężenie mogło świadczyć, że popełnianie tych przestępstw mogło stanowić jego podstawowe źródło utrzymania. Konsekwencją uznawania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów było wymierzenie mu kary z uwzględnieniem powyższych okoliczności, jak też jego uprzedniej, wielokrotnej karalności. Orzekając o karze Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynów, a jednocześnie spełniała swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze, zarówno w stosunku do sprawcy, jak i ogółu społeczeństwa, nadto Sąd miał na uwadze wymogi z ustawy karnej opisane w art.64§1kk.

Okolicznościami obciążającymi była dotychczasowa karalność oskarżonego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, sposób działania, nagminność tego typu czynów. Tym samym, zgodnie z wnioskiem Prokuratora Sąd wymierzył oskarżonemu D. R. D. M. (1) karę 3 lat pozbawienia wolności za wszystkie zarzucane mu czyny przy zastosowaniu art.91§1kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przy powyższych czynach mamy do czynienia z instytucją „ciągu przestępstw”, określoną w art. 91 § 1 kk. Oskarżony popełnił w/w czyny w podobny sposób, w krótkim przedziale czasowym, zaś za żaden z nich nie był wcześniej osądzony. Wypada przy tym wskazać, że oskarżony popełnił tzw. „ciąg przestępstw” w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim mowa w art.64§1kk. Powyższa kara jest więc

sprawiedliwą i adekwatną reakcją karną za naruszenie porządku prawnego, którego dopuścił się oskarżony poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, nie przekraczającą stopnia winy, uwzględniającą stopień społecznej szkodliwości czynów, a nadto spełniającą cele zapobiegawcze i wychowawcze zarówno w stosunku do niego, jak też ze względu na potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę te okoliczności, jak również konieczność kształtowania przez karę przekonania, iż sprawca nie ujdzie bezkarnie popełnienie przestępstwa wobec osoby, której trudno samej bronić się, że prawo jest konsekwentnie stosowane, i że sprawca spotka się ze sprawiedliwą odpłatą za swój czyn, Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności orzeczona wobec D. R. D. M. (1) musi być karą bezwzględną i to we wnioskowanym przez oskarżyciela publicznego wymiarze.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł solidarnie wobec z innymi oskarżonymi (w odpowiedniej do zarzutów konfiguracji) środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych R. P., J. N. (1), A. M. (1), W. C. (1) i C. G. (1), którzy takowe wnioski złożyli, a wysokość powyższych kwot stanowiła równowartość sum, jakie wpłacili w wyniku wyłudzenia na konta Ł. Z. (1) i M. Z. (1).

Na podstawie § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 i w zw. z § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013 r., poz. 461) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adw. P. D. kwotę 672zł powiększoną o należny podatek VAT o stawce 23 % tytułem nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu D. R. D. M. (1). Zasądził też na powyższych podstawach koszty zastępstwa procesowego z urzędu pokrzywdzonych od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackich adw. Z. G. K. i A. A. w kwotach po 672zł powiększonych o należny podatek VAT o stawce 23 %.

Z mocy art. 624§1kpk i art. 17 ust. 1i2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego D. R. D. M. (1) z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i opłaty z uwagi na jego trudną sytuację materialną, jak też fakt pozbawienia wolności w niniejszej sprawie, uznając iż nie jest on w stanie ich ponieść.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.